

Stinmyndighed ligeoverfor vore Ministre, thi de kunne ved at foredrage Sagen i det Geheimstatsraad skaffe sig Medforbundne, som vi ikke herfra kunne ramme. Vi leve i den Henseende siden den Tid i en „hulselig“ Tilstand, saaledes som den samme ærede Rigsdagsmand (Fischer) udtalte; men vi vide at finde os deri, vi ere et roligt Folkesærd, som kan vente paa bedre Tider, vi have Tillid til den gode Sag og vente roligt. Men derfor er det dog ikke mindre rigtigt, at Rigsdagen udtaler, hvad den anseer for sin Ret, naar den følger denne Krænket, og det er en saadan Krænkelse, som her er skeet indirekte. Der er ved Sagens Behandling igaar blevet brugt en Fremgangsmaade, som ikke var uskiftet til at forrykke den Afstemning, som man ellers maa vente sig vilde komme tilstede; den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) har saaledes henstillet til Thinget, at man skulde stemme imod Finantsudvalgets Indstilling af Hensyn til en fraværende Mand, den næstforrige Indenrigsminister, som her var uden Forsvar; man skulde, hvis man vilde ham Noget, indstævne ham for Rigsretten, der havde han Veilighed til at forsvare sig. Nei, mine Herrer, lad os dele mellem to Ting, det Ene: at værne om Anvendelsen af Statens Penge, og det Andet: at drage, om man vil, dem til Ansvar, som have været Marsk i denne Anvendelse og til, at der bliver Tale om Tab. Lad os see bort fra det Sidste, thi det ligger ikke for, og holde os til det Første, som foreligger. Spørgsmaalet er da: Er der noget Middel til at forhindre, at vi lide det Tab, som en tidligere Ministers Misgreb har udsat os for? Det er et saadant Middel, Udvalgets Fleertal har troet at finde i den Indstilling, som fra dets Side er forelagt Thinget. Hvad jeg har at tilføie efter et saa udmærket Foredrag som det af mig nævnte er kun Lidt; jeg kan ikke gjøre det nær saa godt, som den ærede Rigsdagsmand (Fischer) har gjort det, og . . . (Ravn i Salen.)

Formanden: Jeg maa anmode de ærede Medlemmer om at afholde sig fra Bisafds eller Misghagshyttringer, da det er stridende imod Forretningsordenen.

Winther: Jeg udtaler dette ganske ligefrem, da jeg kjender mine egne Kræfter og ikke forlanger, at de Herrer skulle see mig anderledes end jeg er; jeg slutter mig i Et og Alt til, hvad den ærede Rigsdagsmand har udtalt. Der er imidlertid nogle enkelte Ytringer, som jeg ønsker at fremføre angaaende andre Punkter, som han ikke i sit Foredrag fandt Anledning til at berøre. For det Første skal jeg mod den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosenørn) ytre et Par Ord, idet han nemlig ligesom vilde sætte det i et besynderligt Lys, at man har villet have de her omhandlede Skrivelser offentliggjorte; den ærede Rigsdagsmand har jo, som bekendt, selv erklæret i Udvalgets Betænkning, at han var imod en sliq Offentliggjørelse. Det er nu min Overbeviisning, at enhver Mand, der har bidraget noget til, at denne Sag er kommen frem for Offentlighedens Lys, har Krav paa Tak, og derfor vil jeg takke den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Blizen-Zinecke), fordi han ifjor lod os komme til at see ind i denne Sag, som uden hans Udtalelse maaskee aldrig var bleven bekendt for os; thi den kaster et vigtigt Lys over Mænds Handlemaade, der hidtil har gaaet og gjældt for at være Mønstre paa Mænd af constitutionelt Sindelag; for mig staae de siden den Tid i et andet Lys. Efterat Skrivelserne — som jeg takker den ærede Minister for, at han har meddeelt — først vare komne frem for Finants-Udvalget, saa vil jeg spørge: har Thinget valgt Finants-Udvalget for at glemme paa Hemmeligheder, der meddeles det af Regeringen, og var Udvalget berettiget til at beholde sliqe Hemmeligheder for sig selv? Var det Tilfældet, saa kunde maaskee Finants-Udvalget blive til det, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg, jeg erindrer i Dieblikket ikke Amtet, men det er det Medlem, der sidder her bagved (Tscherning: Det historiske Medlem), ja, jeg vil gjerne betegne ham saaledes — jeg siger, saa kunde Finants-Udvalget maaskee blive til, hvad bemeldte ærede Medlem (Schiern) har kaldt det, et Belfærdsudvalg, saa kunde det blive dette Udvalg, som egentlig kom til at raade for, hvorledes Sagerne skulle gaae her igjennem Thinget. Det